

CAMPANET

PREMSA
CAMPANET

publicació de l'O.C.B.

Maig - Juny 1991 - Núm. 56
Any X

EL NOU CONSISTORI JA EXERCEIX

ENTREVISTA
A L'EX-PRESIDENT
DE LA
TERCERA EDAT

CAMPANET

Revista Bimestral

Edita:

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador:

Jaume Morell Pons

Equip de Redacció:

Bartomeu J. Barceló
Antònia Bennàsser
Francisca Bisquerra
Joan Buades
Damià Ferrà-Ponç
Rafel Gelabert
Maria Antònia Juan
Bartomeu Martorell
Jaume Ordines
Damià Pons
Rafel Pons
Gabriel Reinés
Pere Antoni Reinés
Martina Serra
Catalina Valriu
Catalina Vilanova
Miquel Vives

Fotografia:

Pere March
Damià Pons
Sebastià Reinés
Arxiu Rev. Campanet

Dibuixos:

Joan Martorell
Rafel Pons
Antoni Ripoll

Portada:

Jaume Morell

Impressió:

Informacions Llevant

Dipòsit Legal:

P.M. 659/1982

Domicili:

Petxino, 42
Tfn.: 51 68 54

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Preu: 175 pessetes.

SUMARI

Editorial	3
Noticiari	4
Inauguració de la Reforma del Pou d'en Gatell	9
La Revetla campanetera	10
S'ha acabat el curs de català	11
Llibres per a l'estiu	12
Èxit multitudinari del debat	13
Radiografia de les eleccions	14
Dades eleccions maig 1991	16
De jove a jove	17
Entrevista: Jaume Alemany «Morell»	19
Poesies	20
Altres temps. Temps de batre	21
Entrevista: Pere Antoni Reynés	22
Crònica de la tercera edat	23
Curs escolar 90-91	24
Radio Picornell. El BEC informa	25
Agenda de la vila. Còmic	26
Esports	27
Fotografia retrospectiva	28

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL

CAMPANET

Carrer Petxino, 9 - 1º. - Tel. 51 63 62

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER: CAFÉS, PUBS, VIVENDES I COTXES DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS, PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VIES, BAIXOS I SUB-BAIXOS

Tot Gust

San Miquel, 79 - Tel. 51 64 49

CAMPANET

la tenda de moda

PARTICIPACIÓ ELECTORAL

Dia 26 de maig, quan les campaneteres anaren massivament a votar els seus representants municipals i autonòmics, es va tancar un període de devers quinze dies de campanya electoral. No entrarem des d'aquí en valoracions sobre els resultats. El que volem destacar és la gran participació -gairebé un 90% de la població amb dret a vot- que demostra que ens interessa molt decidir qui administrarà l'Ajuntament aquests quatre anys vinent i qui governarà la comunitat autònoma.

Potser ha ajudat a aquesta elevada participació l'ambient creat en la campanya electoral. Els partits han fet un gran esforç i mai no s'havien vist tants de cartells, actes multitudinaris, publicacions, memòries, etc.

La revista «Campanet» també ha contribuït a aquest procés. La taula rodona de dia 4 de maig va ser tot un èxit de públic i va permetre que els caps de llista dels tres partits que es presentaven a les eleccions municipals poguessin exposar les seves idees i argumentar els seus programes. Es satisfà haver donat la possibilitat als votants campaneters de contrastar les opinions dels candidats. Pensam que així hem col·laborat a la maduresa dels electors del nostre poble, que de cada vegada són més conscients a l'hora de votar i ja no es deixen influir tan fàcilment per falses promeses o amenaces.

AUTODETERMINACIÓ VOL DIR DEMOCRÀCIA

La nostra revista és un mitjà informatiu i de promoció cultural d'abast campaneter. Moltes vegades també hem donat un cop d'ull a la realitat mallorquina, manifestant-nos sempre partidaris de la protecció del medi ambient i de la normalització de la nostra llengua, cultura i identitat catalanes. De Campanet estant aspirant a treballar per a fer de les Balears un país plenament autogovernat, orgullós i gelós de la identitat que li ha donat la història i del tot capaç d'oferir benestar als ciutadans culturals i als de les pròximes generacions.

Campanet, Mallorca i també el món. Aquest món que els darrers anys ha viscut sotragades brusques, on ocasions positives i d'altres no. La democratització dels països de l'Europa de l'Est, la guerra del golf Pèrsic, la intolerància dels estats constituïts (el soviètic, l'iraquí, el iugoslau...) davant els legítims drets de nacions seculars que aspiren a aconseguir la llibertat col·lectiva. ¿En nom de quin principi es pot negar als lituans, als kurds o als eslovens el seu dret a la independència quan aquesta és volguda per més del 90% de la població? ¿Tal volta els estats europeus que simbolitzen la institucionalització jurídica de la democràcia poden comportar-se cínicament i negar als altres tot allò que per ells és irrenunciable?

Creim que si s'és partidari de la llibertat i la democràcia és obligat saber acceptar les decisions de la majoria. I gairebé la totalitat dels lituans, kurds i eslovens ja han triat: volen ésser independents. Els qui estimen la llibertat i la democràcia, a la força els han de fer costat. Encara que sigui d'una manera testimonial i simbòlica, volem expressar el suport de la nostra revista a tots els pobles del món que tan sols demanen una cosa absolutament elemental: que els sigui respectada la seva voluntat d'ésser lliures.

Cantó d'es Càrritx, 18

Tel. 51 63 34

Noticiari

NOVA ORGANITZACIÓ DE L'AJUNTAMENT

L'organigrama de l'Ajuntament de Campanet és ja en funcionament després de la sessió realitzada per tal de donar a conèixer les diverses comissions que anteriorment havien pactat els dos partits que formen la majoria absoluta PSM-PSOE. Així, com ja se sap, la batlia per als pròxims quatre anys serà per a Francesc Aguiló, del PSM, mentre que el primer tinent de batle és el representant del PSOE, Joan Amengual. La Comissió de Govern està integrada per un membre de cada partit. Concretament, pels tres candidats que optaren a les eleccions com a caps de llista. El representant del PP, Jaume Pol, va felicitar el grup que forma la majoria perquè cap partit no podrà aplicar el «rodillo» dins la comissió. Així mateix, a la resta de comissions també hi ha la representació dels tres partits.

En total, a més de la Comissió de Govern, apareixen sis comissions més, presidides totes per algun membre del grup que integra la majoria. Així, la Comissió d'Hisenda està formada per Francesc Aguiló (PSM), Antoni Reinés (PSOE) i Jaume Pol (PP). La Comissió de Cultura està presidida per Miquel Vives (PSM) i la integren també Joan Amengual (PSOE) i Isabel Rosa Gual (PP). La de Joventut, Esports i Educació la presideix Joan Amengual (PSOE) i la formen Magdalena Solivelles (PSM) i Jaume Pol (PP). La Comissió de Governació, Vies i Obres està presidida per Magdalena Solivelles (PSM) i té a Joan Amengual (PSOE) i Nicolau Martorell (PP); i la d'Administració, Informàtica i Control d'Aigües, de nova creació, estarà presidida per Pere March (PSM) i integrada per Antoni Reinés (PSOE) i Joan Martorell (PP).

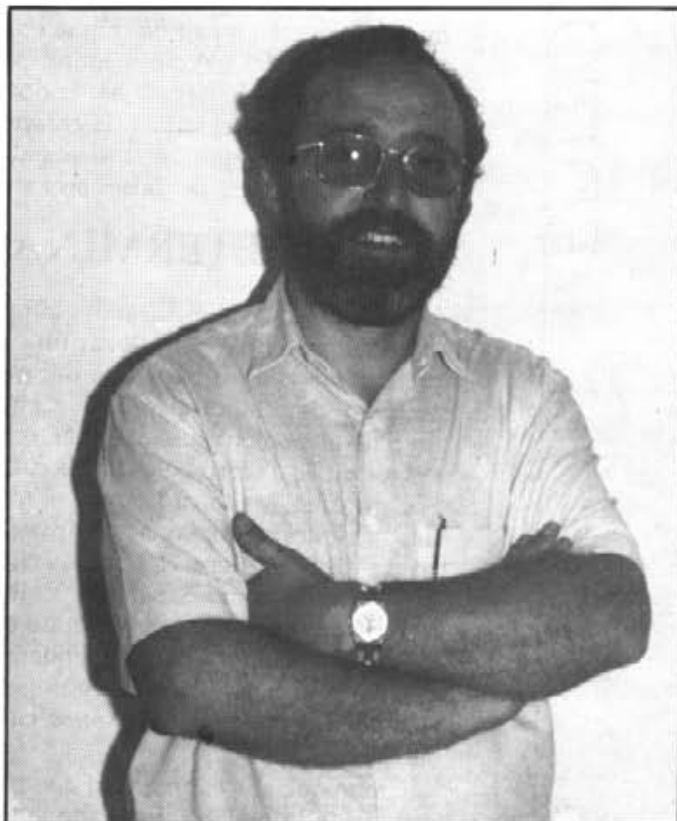
El batle Francesc Aguiló tindrà la representació de l'Ajuntament a la Federació de Municipis, mentre que Joan Amengual, del PSOE, serà el representant municipal a la Mancomunitat del Raiguer. També es va nomenar Magdalena Solivelles com a depositària, la qual serà també l'encarregada del personal municipal.

(Font: «Diario de Mallorca», 2-Juliol-91)

DIMITEIX EL PRESIDENT DE LA TERCERA EDAT

A mitjan juny, Pere-Antoni Reinés «Corritx» va presentar la seva dimissió com a president de l'Associació de la Tercera Edat a la Junta Directiva. Ara, s'haurà d'obrir un procés electoral per cobrir aquesta vacant. Pere-Antoni Reinés havia estat president de l'Associació des de la seva fundació l'any 1986.

TONI GUILLEM GÓMEZ, RECTOR DE CAMPANET

Després de passar una temporada sense rector, Toni Guillem Gómez Serra, de 40 anys i nascut a Ciutat, ha passat a ocupar-se de la parròquia de Campanet. El nou rector fou ordenat sacerdot ara fa quatre anys. Abans, dels 14 als 30 anys havia fet feina a una agència de viatges. Als 30 anys començà a estudiar de capellà i, com ja hem dit, als 36 anys fou ordenat.

La seva primera destinació fou la parròquia de Santa Catalina Tomàs, on fou vicari. El juny de l'any 1989 fou nomenat rector del Seminari Menor de Mallorca, on hi cursen estudis els al·lots de 14 a 18 anys. El febrer d'enguany, el bisbe li va demanar que vengués a donar una mà a Campanet i dia 9 de juny fou nomenat rector del nostre poble.

El podeu trobar a la Rectoria els dimecres, divendres, dissabtes i diumenges. Diu que se sent molt ben acollit pel poble de Campanet i que va comunicar aquest sentiment al bisbe. També afirma que voldria que la gent li digués obertament les coses, i que per això té les portes obertes de bat a bat per a tothom.

Entre les primeres iniciatives que vol emprendre, hi ha la de refer la teulada de la capella de Sant Victorià. Des d'aquí li volem desitjar sort en la seva tasca i unes bones relacions amb totes els campaneters.

DAMIÀ FERRÀ-PONÇ, UNA ALTRA VEGADA PARLAMENTARI

El Parlament de les Illes Balears tornarà a comptar amb la presència de Damià Ferrà-Ponç com a parlamentari. A les eleccions de dia 20 de maig, en Damià es presentava com a número 8 a la llista del PSOE per al Parlament Autònom i repetirà així escó per aquest grup polític. Seran per tant, quatre anys més de diputat socialista que s'afegiran als quatre anteriors. Si comptem els seus quatre primers anys com a diputat nacionalista, tenim que en Damià durà en acabar aquesta legislatura 12 anys de vida parlamentària. Volem des d'aquí donar-li l'enhorabona per la seva reelecció.

RADIO PICORNELL FA UN SEGUIMENT INTENSIU DE LES ELECCIONS MUNICIPALS

Durant tota la campanya electoral Ràdio Picornell ha duit a terme una activitat frenètica, intentant acostar als micròfons tota la informació que generava el tema electoral; va arrencar la campanya amb l'entrevista que feu a Francesc Aguiló, va retransmetre en diferit el debat organitzat per la revista, va oferir uns espais de propaganda electoral gratuïta als partits, etc. etc.

També volem aprofitar per donar l'enhorabona al nou coordinador en Guillem Mora, i al nou equip que des d'ara se'n responsabilitzaran de dur endavant Ràdio Picornell. Sort!

FESTES DE SANT VICTORIÀ

Quan els lectors tengueu a les mans la Revista Campanet, ja hauran tengut lloc les Festes de Sant Victorià d'enguany. Unes festes, que tot i haver estat realitzades amb la premura del temps degut a les eleccions, globalment no desmereixen les d'anys anteriors. Hi haurem pogut trobar actes per a totes les edats i gusts: des d'actes per als infants fins a actes per als més majors, des de carreres de cotxes teledirigits fins al 1er torneig de tennis. Sembla que alguns actes ja estan plenament assentats com és la V Mostra de Cuina i d'altres duïen camí d'estar-hi, com és l'actuació del Grup de Teatre de Campanet, o el pregó de les festes, que enguany haurà estat a càrrec de Damià Ferrà-Ponç amb l'interessant títol Elogi dels campaneters. Esperam que haureu passat unes bones festes, i al proper número esperam oferir-vos més informació.

FESTA DEL CORPUS

Diumenge dia 2 de juny es va celebrar la festivitat del Corpus. A les onze i mitja, la processó va sortir de l'església per fer el recorregut tradicional pel carrer de Sant Miquel, el canto es Càrritx i la plaça Major. Com l'any passat, la banda de música va acompanyar la processó,

cosa que li va donar més solemnitat.

XERRADA SOBRE EDUCACIÓ INFANTIL

El dijous dia 20 de juny, l'APA de ca les monges va organitzar una xerrada sobre educació infantil. El ponent fou en Jaume Ordines «De cas Beato», que treballa als equips psicopedagògics del Ministeri d'Educació i Ciència a la comarca d'Inca. El tema era «la mà, instrument d'aprenentatge» i al final es varen repartir uns fills amb activitats per treballar amb infants de fins a 3 anys.

Hem de donar l'enhorabona a l'APA per organitzar aquesta interessant xerrada.

FESTA DELS QUINTOS

Enguany, els quintos de Campanet varen jugar fort en la seva festa i varen invertir molts de doblers, en l'organització d'un recital de rock amb els grups Tots Sants, Te Deum i Modern.

La vetlada es va muntar a la pista de bàsquet i la veritat és que hi feia com a fred. No hi assití massa públic i per això es comentava que els organitzadors hi havien perdut doblers. Però gràcies al preu de l'entrada, que era de 500 pts, i al bar encara hi varen poder tenir beneficis.

PRESENTACIÓ DEL TIRANT

Per donar a conèixer l'edició del «Tirant lo Blanc» duita a terme per la revista «El temps», amb la col·laboració de moltes institucions els països catalans, per celebrar el 500 anys de la primera edició d'aquesta magnífica novel·la de cavalleries, l'Ajuntament i la Conselleria de Cultura varen organitzar un acte a la Casa de Cultura el dissabte dia 4 de maig. En aquest acte, Rafel Crespi va parlar sobre el Tirant i es va repartir informació sobre l'edició que ara es realitza.

INAUGURACIÓ D'UNA TENDA DE BEGUES, UNA PERRUQUERIA I UN BAR

La població campanetera s'ha vist agradablement sorpres aquest mes de juny amb la inauguració de tres establiments comercials, una tenda de begudes a la plaça Major, la perruqueria «Jaume» al carrer Jaume I i un nou bar «Sa Galeria» també a la plaça Major. A tots els desitjam molta feina i molts d'anys per fer-la.

DUES EXPOSICIONS DE VICENTE PASCUAL

El pintor Vicente Pascual Rodrigo, aragonès d'origen i campaneter d'adopció, ha fet durant el primer semestre d'enguany dues magnífiques exposicions. Una al casal Balaguer de Palma, el mes de març, i l'altra a Pollença, pel juny, a la Galeria Maior. En ambdós casos, les exposicions tenien un títol propi, talment com si fossin llibres: «Terra incògnita» i «Sturm und Drang». A més, en ocasió de la de Palma va editar-se un preciós catàleg -llibre, profusament il·lustrat i amb textos de Nicolau Llaneres i Fernando Huici. El crític català Daniel Giralt-Miracle era el signant del text imprès al catàleg més modest de l'exposició de Pollença.

L'art de Vicente Pascual ha arribat a uns nivells de depuració difícilment superables. Ha prescindit amb tota radicalitat de les anècdotes de la representació de la natura i ha convertit els elements d'aquesta (mar, muntanyes, níguls, celatge, roques) en les ombres dels seus propis paisatges interiors. Una pintura que convida a l'auto-

concentració i a la quietud física amb l'objectiu d'estimular la recerca dins nosaltres mateixos de les veritats essencials.

LA CONTINUÏTAT DE «LLAPIS DE COLORS»

Amb l'acabament del curs escolar ha aparegut el número quart de «Llapis de colors», la revista que publica anualment el C.P. Llorenç Riber. Com ja és habitual, hi ha una bona mostra de les tasques fetes pels alumnes al llarg del curs, des dels dibuixos dels nins de les primeres edats fins a les cròniques, els còmics o la secció de passatemps fetes pels alumnes més majors. Creim que la revista és un magnífic comprovant de la bona feina que s'està fent a l'escola del poble.

A més dels treballs dels alumnes, el número compta amb una editorial i amb un escrit de la Junta directiva de l'APA en el qual s'informa de la millora que ha representat per a l'ensenyament de la música la incorporació d'en Mariano Sánchez com a professor.

En Mariano ha demostrat una gran eficàcia, en tan sols sis mesos, fins al punt d'haver creat la Coral Llorenç Riber i haver donat rigor i un bon nivell a l'ensenyament de la matèria. La continuïtat d'aquest professor seria molt desitjable per a poder garantir la formació musical dels nostres escolars, de l'encert de la qual en depèn el nivell musical del conjunt del poble.

EL MES DE JUNY, UN TEMPS D'ACAMPADES ESCOLARS

Els alumnes del Col·legi Públic han completat les seves tasques dins l'aula amb la realització d'un campament o colònia escolar que els ha servit per a enriquir la seva formació. Encara hi ha pares que no entenen el valor educatiu d'aquesta activitat. És una llàstima.

La majoria dels grups enguany han anat a la granja-escola Ses Sitges. Una colla de monitors experimentat els ensenyaren a fer una sèrie de productes (formatge i pa), els feren aprendre cançons i varen veure de prop diverses classes d'animals i de cultius.

Els alumnes de cinquè curs acamparen en un paratge del terme de Campanet: a Son Roquer, quasi al final del

camí que comença al carrer del Pou Bo. També hi hagué
jocs a rompre i cançons, i en tot moment un bon clima
d'amistat i alegria.

PRIMAVERA

Ja ve la primavera
amb mil brots d'olivera,
el cant de la cadenera
i flors de margaridera.

Els seus ulls vius i brillants
resplandeixen com diamants;
i els seus cabells arrissats
són bells com els verds sembrats.

Allà on ella deixa petjades
hi neixen flors a carretades;
allà on ella hi fa el niu
tot és flairós i tot riu.

Tomba primavera,
que n'ets de fugissera!:
a cops mates de fredor
o encens els cossos d'amor.

Quan totes les flors estan musties
la primavera arriba als seus darrers dies;
i just després arriba l'estiu
calent, calent, com un caliu.

Ramon Morell
(Cinquè d'EGB)

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL

GM

Avd. d'Alcúdia, 71
RECANVIS I TALLER: Tel. 50 50 21
VENDES: Tel. 50 34 86

INCA

Perruqueria

Mascaró

Miquel Sants Oliver, 3
☎ 51 67 72

CAMPANET
Mallorca

Bel Rosa Gual

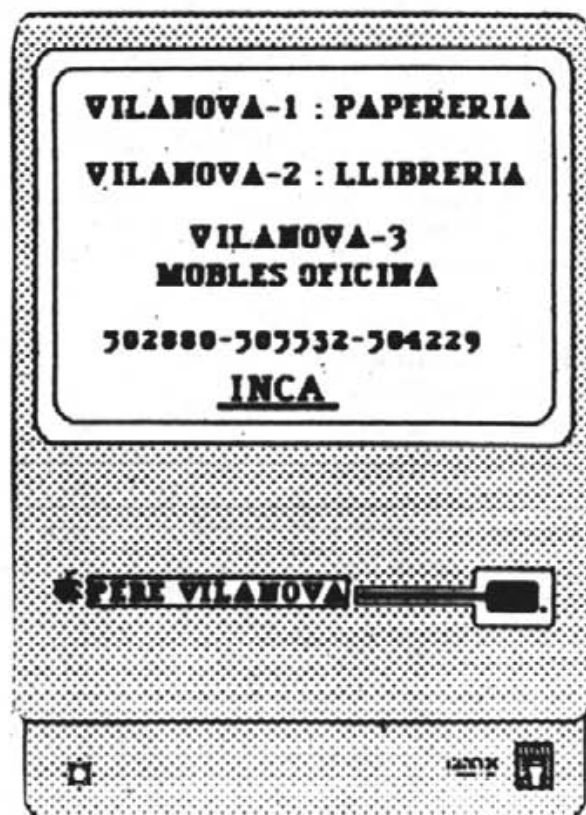
ASSEGURANCES MAPFRE

Sant Miquel, 77
Tel. 51 60 47 - 51 65 32

07310 CAMPANET

LLEGIU
i
ANUNCIAU-VOS

a **CAMPANET**

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

B A R CA'S RETO

GELATS I TAPES VARIADES

PROGRAMACIÓ RADIO PICORNELL

ESPECIAL ESTIU '91
Al punt 100 de la F.M.

DIJOUS: 19 a 21'00 hores

AIGUA FRESCA (Programació Infantil, xerrades de nit i informatius)

Amb Mª José Camunyes, Pere Morell i Tòfol Alemany

21 a 22'00 hores:

PICORNEL·LADES (Acudits i música)

Amb Rafel Pons i Arnau Grau.

DIVENDRES: 19 a 21'00 hores.

ROCKOPICOPOP (Musical)

Amb Toni Sardà, Miquel Sampol, Damià Camunyes.

21 a 22'00 hores.

NOU PER DEU (Agenda i entrevistes)

Amb Jerònia Beltran, Catalina Alemany i Martina Serra.

DISSABTE: 10 a 12'00 hores

Repetició resum programació setmanal.

LLEGIU
i
ANUNCIAU-VOS
a
CAMPAÑES

INAUGURACIO DE LA REFORMA DEL POU D'EN GATELL

Diumenge dia 19 de maig es va inaugurar la restauració del pou d'en Gatell. La fundació Joan Amengual i Pericàs havia pres la iniciativa d'aquesta restauració i va obtenir la col·laboració de l'Ajuntament. Per a més endavant, s'ha pensat ampliar la zona que envolta el pou i instal·lar-hi alguns bancs perquè la gent que hi va caminant pugui reposar.

A més, l'acte va servir per presentar el número 2 de la col·lecció «Pla de Tel», editada per l'Ajuntament. Aquest llibre es titula precisament «El pou d'en Gatell» i hi han col·laborat, Damià Ferrà - Ponç, que fa un recull de les notícies històriques del pou; Margalida Amengual

«Company», Antònia Rabassa, Pere Bennàsser «Gallet» i Pere Antoni Reinés «Corritx», que hi publiquen gloses seves; Maria de la Pau Janer, que parla sobre la rondalla del pou; Pere Gual «Rabis», que recorda com era el pou fa cinquanta anys i Abdò Campins, que hi presenta el projecte de restauració.

L'acte va ser obert per Maria Reynés, presidenta de la Fundació Joan Amengual, i tancat pel batle Francesc Aguiló. També hi varen intervenir alguns dels col·laboradors del llibre. Al final es va oferir un refresc a tots els qui assistiren, que omplien els voltants del pou.

yogur natural
GARANTIA NESTLÉ

EL IOGUR DELS ESPORTISTES

T'esperam

LA REVETLA CAMPANETERA ESCOLA DE MÚSICA I DE BALLS FOLKLÒRICS

Ja fa temps que els components de La Revetla ens plantejarem la necessitat d'organitzar un grup musical que ens pogués acompanyar en les nostres activitats folklòriques. Després d'uns quants intents, el projecte ha estat duit a terme. Ho ha fet possible la col·laboració d'en Mariano Sánchez, músic i campaneter adoptiu, i també la de La Rondalla de la Protectora, de Palma, que és de moment la nostra assessora musical. Amb els nostres músics i amb ells ja hem fet dues actuacions: una va esser a Muro i l'altra el passat dia 13 d'abril a la sala de Cultura de Campanet, la Primera Festa de la Pagesia. Pel setembre pensam organitzar la trobada folklòrica de la Plaça de Son Puça. Per a fer totes aquestes activitats es necessiten molts d'esforços, doblers i maldecaps. Vull dir, però, que en totes les activitats esmentades sempre hem tengut la col·laboració de l'Ajuntament i de persones que ens donen el seu suport.

Es necessari promoure el folklorisme, tan arrelat en la nostra cultura i costums. La Revetla sempre estarà oberta a qualsevol proposta d'activitat folklòrica, musical i cultural. Aprofitant l'oportunitat que ens dona la revista,

volem fer una crida a la gent interessada a integrar-se al grup musical. El que han de fer és parlar amb en Mariano Sánchez o amb en Joan «Canta». I els que vulguin aprendre els nostres balls que venguin a l'Ajuntament qualsevol divendres o dissabte a partir de les 19 hores. L'aprenentatge dels nostres balls no és tan difícil com pareix, només es tracta de posar-hi interès, en la pràctica, i conèixer la música i la lletra del ball que es vol practicar.

Una cosa semblant passa amb els músics: molta de pràctica de canell, bon sentit musical i bones veus. I a tocar i a ballar. Això és molt bo per a la salut, per mantenir la forma física i la línia de les balladores. Volem que l'Escola de música sigui professional, d'àmbit regional i comarcal. I també voldríem promocionar els nostres balls fora de les Illes. Això es farà gràcies a possibles ajuts d'entitats regionals.

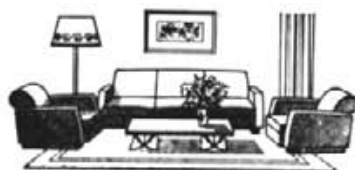
Fins a la pròxima.

Joan «Canta»

(Membre de La Revetla Campanetera)

Lluís Bennàsar Sampol

TAPISSERIA

Placeta Rector Tamorer, 1
(devora l'església)
Tel. 51 65 10
CAMPANET (Mallorca)

S'HA ACABAT EL CURS DE CATALÀ

Un any més hem duit a terme el curs de català. Dia tretze de Juny va esser el darrer dia de classe. Ha estat organitzat per l'Obra Cultural Balear, la Conselleria de Cultura i patrocinat per l'Ajuntament de Campanet.

Aquest any hem estat onze els alumnes que, amb esforç, hem seguit, dia a dia, dedicant estones a la tasca de la nostra llengua, seguint les explicacions de la professora Rosa Adrover, que ens donava les classes els dimarts i els dijous.

Per unanimitat, hem trobat que seria important preparar un qüestionari i que cada un expressés la seva opinió personal.

Jo, com una alumna mes, trob que ha valgut la pena esforçar-nos per aprofundir aquesta arrel tan important que és la nostra llengua materna.

La professora Rosa Adrover comenta: «Ha fet molt bon treballar-hi perquè es tracta d'un grup bastant despert. L'únic problema que hi he tingut, en tot cas, ha estat en relació a l'ordre necessari per avançar ja que és una mica massa errador».

Na Francesca Capellà, ben convençuda del que diu, troba que el curs de català ha estat molt interessant. Concretament m'ha ajudat a conèixer profundament la llengua. M'ha servit per llegir-la i escriure-la millor. Quan jo estudiava estava prohibida a les escoles, ara fent aquests cursos estic normalitzant una situació que la nostra generació i d'altres hem patit de forma injusta.

Na Margalida Gual, quan li he demanat si la nostra llengua es mereixia que treballàssim per ella, amb molta espontaneïtat ha contestat:

«És clar que sí... Qualsevol llengua materna es mereix que es treballi per ella. A la nostra llengua l'hem d'estimar com a tal; crec que és una obligació saber-la i conèixer-la, perquè és nostra. Ja basten els anys de repressió en contra i el mal que li han fet i que encara li estan fent. Crec que és una de les coses perquè val la pena lluitar».

Acaba d'entrar na Catalina Ripoll. Sols fa arribar... pensa un poc i contesta a la preunta: «Utilitzes la teva llengua a la feina o, a ciutat, es parla més el castellà?»

«A vegades, a ciutat, pareix més normal parlar el català que el mallorquí. La majoria de la gent és forastera i, a més a més, els ciutadans nascuts a Mallorca, no sé per quina raó, també parlen el castellà. Pareix que els importa poc el valor de la seva llengua materna. Una llengua viva i molt rica de vocabulari, la deixen a part i parlen amb la del veïnat. A la feina, normalment es parla castellà, emperò jo faig el possible per emprar la meua llengua i tots els apunts els escric en mallorquí».

N'Elionor, amb la rialla a la boca com sempre, ens diu: «He trobat el curs de català molt interessant perquè m'ha ajudat a millorar el parlar, l'escriptura i la comprensió. També he vist que és important intentar augmentar l'ús de la llengua en els dos aspectes, socials i culturals».

Entra na Rosa Canyelles i fa uns alens ben espessos. Arriba del gimnàstic i reposa un poc abans de contestar a la pregunta: «A una persona que està en contra de la seva pròpia llengua, que li diries?»

Que analitzàs bé el perquè de la seva oposició, que es demanàs quines han estat les circumstàncies que l'han duit a negar una part tan important d'un mateix com és la nostra llengua. Si el problema seu és que la nostra llengua s'anomena català, això és bo de resoldre: pot anomenar-la com vulgui: mallorquí, menorquí, lleidetà, etc... però que no oblidí que és el mateix idioma, que existeix des del S. XII i del què ens podem sentir orgu-

llosos tant per les obres literàries que han produït com perquè ha expressat els sentiments del nostre poble, dels nostres avantpassats, desde fa segles.

Na Margalida Oliver tota seriosa ens comenta: «Malgrat la meua feina estigui relacionada amb el turisme, no vull deixar de part la meua llengua materna. Per a mi té un valor extraordinari. És clar que és important aprendre noves llengües... emperò hem de potenciar i revaloritzar la nostra. Tots sabem o hauríem de saber que la llengua pròpia de cada un és la que ajuda a expressar millor els sentiments».

En Nadal, ben segur de si mateix, ja que és l'únic home de la classe, diu: «La relació entre els alumnes ha estat molt positiva, hi ha hagut companyarisme i ho hem passat beníssim. El tracte mutu sempre ajuda a conèixer les persones i noves coses».

N'Antònia Campaner està molt contenta, ho demostra amb la seva expressivitat. «Estàs animada per emprendre la tasca del curs proper?»

«Sí, ja que l'experiència d'aquest any ha estat molt positiva. Aquest curs m'ha ajudat a seguir adquirint nous coneixements i aprofundir més el que sentia per la nostra llengua i, al mateix temps, ha estat molt entretingut».

Amb molta seguretat i amb tota la raó, na Joana Maria Mai-rata diu:

«L'eficàcia de la professora ha estat excel·lent. No ha tingut cap problema a l'hora de motivar-nos per fer alguna activitat. A més, s'ha preocupat dels nostres problemes de cara a la feina i ha estat a la nostra disposició quan hem tingut algun dubte».

Na Maria Jesus Ramos és l'única alumna de parla castellana. És de Segovia, però fa set anys que viu a Mallorca, s'ha interessat molt per conèixer la llengua, els costums i l'art mallorquí. Podem aprendre d'ella. Ens fa aquest comentari: «El que jo trob és que una cultura s'assimila si la gent que t'envolta estima el que és seu amb naturalitat. Jo estic a Campanet per motius d'afecte. El fet que mai cap dels que m'estimen m'hagi imposat cap condició ni m'hagi tractat com a forastera m'ha ajudat a integrar-me amb tot el que això suposa... És molt més que la llengua tota sola».

Emperò no tot ha estat fer feina i comentaris... Hi ha temps per tot. Dia catorze de Juny vàrem clausurar el curs amb un bon sopar al Palau dels Congressos de Palma. Allà ens vàrem reunir amb tota la gent que havia preparat aquest curs a nivell balear i amb tots els alumnes.

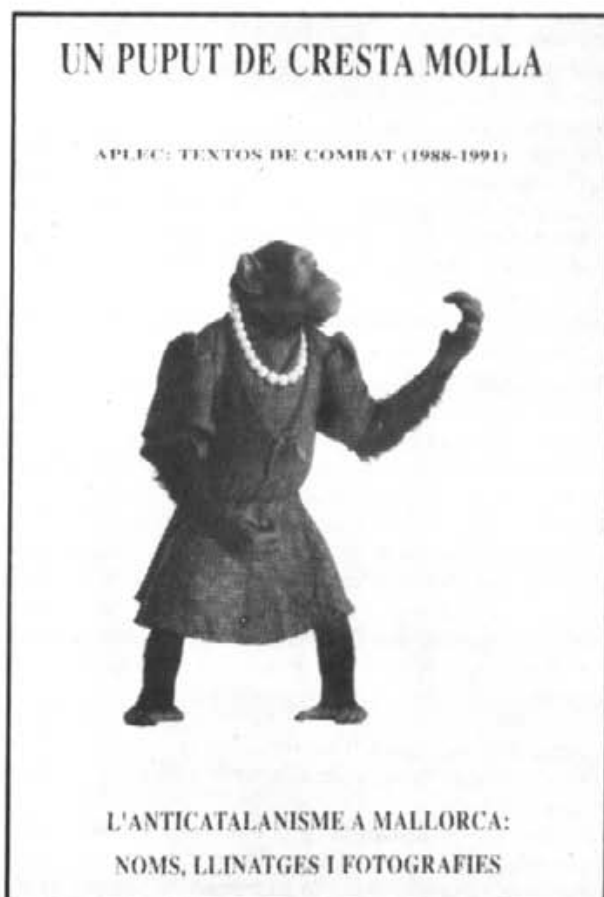
LLIBRES PER A L'ESTIU

MIRALL DE LA VEU I EL CRIT. Jaume Vidal Alcover
Ed. Moll. Palma. 300 pts.

Amb «Mirall de la veu i el crit», Jaume Vidal Alcover, un dels poetes més importants de l'anomenada «generació de 1950», va marcar una de les primeres fites dins la narrativa mallorquina de postguerra. Amb una agilitat extraordinària, encerta a harmonitzar en aquestes pàgines una sentimentalitat molt delicada amb una subtil ironia i, sovint, amb un humor ben vitenc. Tot això mitjançant una prosa de qualitat excepcional.

«Mirall de la veu i el crit» es va publicar per primera vegada l'any 1955 a la Biblioteca Raixa. El colofó començava així: «Aquest aplec de proses semilíriques del semiescandolós autor de «L'Hora verda», etc. Jaume Vidal Alcover diu al pròleg d'aquesta segona edició: «Les meves narracions no són ni eren d'intencions extremes: semiescèptiques, diríem, estafant el colofó al·ludit, semilíriques, perquè, en efecte, n'hi ha tres que són més poètiques que no prosa planera; però les altres sis no crec que en tinguin res, de líriques. L'ordenació dels textos, la vaig fer per simetria piramidal, de manera que convergissin cap a una punta o vèrtex donat per la més abstracta: «Temps fora temps».

UN PUPUT DE CRESTA MOLLA
Ed. S'Arenal de Mallorca. S'Arenal.

Amb aquest títol provocatiu i amb el subtítol «L'anticatalanisme a Mallorca: noms, llinatges i fotografies» ha aparegut fa uns mesos un llibre editat per Mateu Joan Florit, de la revista S'Arenal de Mallorca. Es tracta d'un recull dels articles que l'APLEC (Associació de professors en llengua catalana) ha anat editant en aquesta revista i de les contestes que han provocat. El llibre s'ha editat per commemorar el desè aniversari de la publicació.

Els articles van dirigits als qui es consideren com a personatges anticatalanistes de Mallorca: Jaume Martorell, Lluís Cerdó i Antoni Alemany, sobretot. L'estil dels articles és contundent i polemitzador, i cerca ferir de valent als personatges esmentats i fer-los reaccionar.

Pot ser, per tant, un llibre recomanable per a aquells als quals els agraden les polèmiques enceses, les baralles i fins i tot els insults. I és que els autors dels articles dominen a la perfecció aquesta tècnica de la provocació.

Prescindint, però, del to polèmic, de fet el llibre recull una gran quantitat d'arguments, molt sovint raonables, per desmuntar les tesis dels anticatalanistes de Mallorca, arguments —això sí— servits amb virulència i ganes de ferir al contrari.

ÈXIT MULTITUDINARI DEL DEBAT

Dia 4 de maig a les 9 del vespre va tenir lloc l'esperat debat entre els aspirants a batle. La convocatòria de la Revista Campanet va tenir una rebuda immillorable i la sala de cultura es va omplir de gom a gom. Més de 300 persones assistiren a l'acte. Moderat pel nostre coordinador en Jaume Morell, els candidats tractaren les principals qüestions que afecten a la vida pública de la nostra comunitat local, entrant de vegades en una viva polèmica. Tot i amb això, va ésser un debat ben duit, i on els debaters mostraren correcció i educació durant les dues hores que va durar l'acte.

En definitiva, un debat que fou molt valorat per tothom, i que feu honor al diàleg civilitzat i a la maduresa que ja des de fa anys impera a la vida política del nostre poble.

RADIOGRAFIA D

Després dels sopars, els mitings. Miting del PP.

Miting del PSOE

Les votacions registraren una alta participació, 88'1 %

La gent espera el veredict de les paper

8 de Juny. El nou consistori reunit elegix batle

El nou batle és Francesc Aguiló

LES ELECCIONS

Miting del PSM

Dues setmanes de tensions fins arribar al pacte d'esquerrres

Oposició i majoria celebren l'acte a Es Club.

DADES ELECCIONS MAIG 1991

Les eleccions municipals celebrades el passat 26 de maig presenten a Campanet com a notes més significatives, l'elevada participació i el triomf de les forces progressistes que de nou obtingueren sis regidors pels cinc aconseguits pels conservadors.

L'índex de participació arribà a un 88'1 %, xifra que representa la més elevada de totes quantes convocatòries de caràcter local s'han realitzat desde l'any 1979.

Pel que fa referència als resultats electorals, s'observa una disminució del vot conservador que ha registrat 694 vots front als 758 de l'any 1987 i un augment en 118 vots dels progressistes que suposen la continuació de la trajectòria alcista apuntada a les anteriors eleccions municipals, la qual cosa els ha conduït a superar en 159 vots al bloc conservador.

El Partit Popular coaligat amb Unió Mallorquina continua essent l'opció política més votada encara que només ha registrat un augment percentual del 1 % en relació als anteriors comicis aconseguint els mateixos cinc regidors. Els Nacionalistes d'Esquerra han experimentat un notable ascens que se situa en un 10'6 % i es reafirma com a la segona força política a nivell local amb quatre regidors. El PSOE ha disminuït en un 5'2 % i ha perdut un regidor. El joc dels pactes postelectorals ha donat de nou a l'esquerra el poder municipal i concretament al cap de llista del PSM, Francesc Aguiló Pons que d'aquesta manera repeteix en el càrrec.

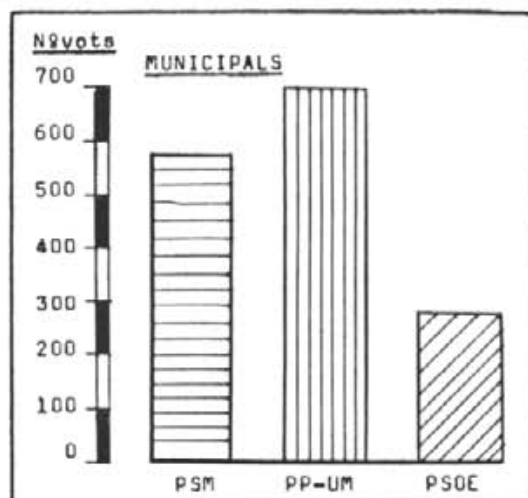
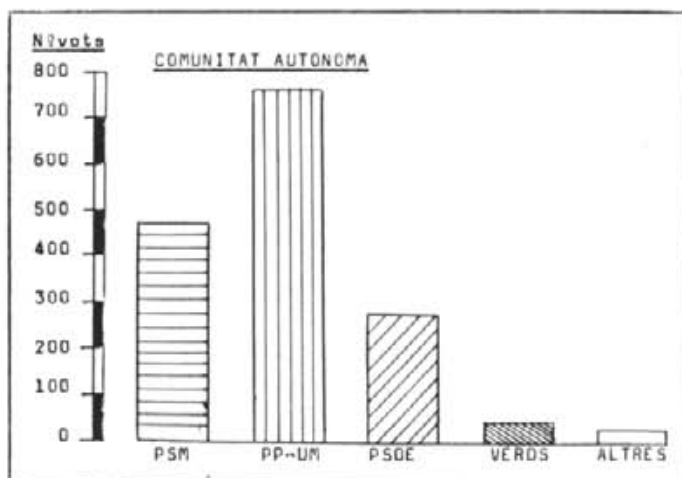

Els resultats que ofereixen els Comicis al Parlament de la Comunitat Autònoma presenten unes certes diferències en relació a les municipals. El PSOE és l'únic dels tres grups que es presentaren a les dues convocatòries que registra uns percentatges molt semblants, mentre que el PSM perd en benefici dels conservadors i d'altres opcions uns vots que havia aconseguit capitalitzar a nivell local.

JOAN BUADES CRESPI

MUNICIPALS			
	Dte.1	Dte.2	TOTAL
Nº Electors	1021	751	1772
Nº Votants	919(90%)	648(86'2%)	1567(88'1%)
Vots en blanc . . .	7	4	11
Vots nuls	7	2	9
PP-UM	395(43'6%)	299(46'5%)	694(45%)
PSM	360(39'7%)	220(34'2%)	580(36'9%)
PSOE	150(16'5%)	123(19'1%)	273(17'8%)

COMUNITAT AUTONOMA			
	Dte.1	Dte.2	TOTAL
Nº Electors	1021	751	1772
Nº Votants	915(89'6%)	645(85'8%)	1560(87'7%)
Vots en blanc . . .	3	3	6
Vots nuls	7	4	11
PP-UM	418	339	757(48'9%)
PSM	296	174	470(30'3%)
PSOE	160	106	266(17'1%)
Verds	19	15	34(2'1%)
Eaq.Unida	4	4	8
CDS	2	2	4
Conv.Balear	4	-	4
Coalició Al.			... (1'2%)
per la Rep.	2	-	2
P.Rad.Balear . . .	1	1	2

DE JOVE A JOVE

N'ANTÒNIA MASCARÓ I NA TERESA LLOMPART

Aquesta vegada a la secció «de jove a jove» volem fer una excepció recollint una entrevista de «Es Saig», revista algaïdina d'informació local. L'interès, a més a més del tema, radica en que hi surt una campanetera. Seguiu llegint, i sabreu més coses...

Na Teresa Llompart, de Can Majoral, i n'Antònia Mascaró Horrach, una al·lota de Campanet, són dues estudiants de 3^a de Magisteri (especialitat de pre-escolar) que han tengut la sort de poder anar al nord d'Itàlia a realitzar les pràctiques del seu darrer curs d'estudi. Concretament han conegut l'educació que es fa allà de 0 a 3 anys i han tornat carregades d'experiències, de diapositives i de ganes de contar coses.

-Teresa i Antònia, com va ser que tenguéreu aquesta oportunitat?

-Estudiant, vàrem veure que al nord d'Itàlia hi havia les millors escoles d'educació infantil i això va fer que tenguéssim molt d'interès per conèixer directament les experiències que allà es duen a terme. El curs passat va venir al C.E.P. (Centre de Professors) el pedagog italià Franco Frabboni, persona importantíssima en el món de l'educació d'avui, i tenguérem la gran oportunitat de contactar amb ell, que ens va animar a anar-hi a fer les pràctiques. Llavors cercàrem la manera d'aconseguir-ho a través de l'Escola de mestres de Bellaterra (Barcelona).

-Per poder aprofitar l'experiència plenament, com resolguéreu el tema de la llengua?

-Tot d'una que ens confirmaren que ens acceptaven, vàrem apuntar-nos a classes d'italià amb una professora nativa, on fèiem bàsicament llenguatge oral, ja que el nostre objectiu primordial era la comunicació.

-Concretament, a quins llocs del nord d'Itàlia anàreu?

-Bàsicament a un barri de Bolònia i, a més, a Regio Emilia. Bolònia és una gran ciutat amb una tradició universitària i cultural que ve d'enrera i això es nota tot d'una a l'ambient. Hem de tenir present que, a més, aquesta regió és econòmicament la més rica de tot Itàlia.

-En arribar a la ciutat, quina va ser la primera impressió?

-Quan arribàrem a Bolònia sentírem tristesa, pena, enyorança davant una ciutat freda, un hotel «cutre», una rebuda distant, i a més a més no poguérem entrar tot d'una a les escoles perquè era necessari passar unes proves sanitàries completíssimes. Estàrem una setmana i mitja fent-nos anàlisis de tuberculosi, saliva, fecals,... i

esperant els resultats. Durant aquest temps la institució que ens acollí ens organitzava visites i activitats, però la veritat és que estàvem en baixa forma.

Passats aquests primers dies la situació va canviar completament: trobarem un hotel millor, férem amics i a la fi començarem les pràctiques, que era el que volíem.

-I a l'hora de tornar, què?

-Quan arribà l'hora de tornar, no volíem partir. I na Teresa (conta n'Antònia) quasi ho aconsegueix. El tren que ens havia de dur de Bolònia a Milà, per agafar l'avió i venir cap aquí, va partir amb jo i tot l'equipatge, i na Teresa i els bitllets de tren quedaren a l'estació. El temps venia just, però afortunadament cinc minuts més tard partia un altre tren cap a Milà.

-Ens podeu explicar un poc quines eren les característiques de les escoles on vàreu fer les pràctiques?

-Quasi tot el temps estàrem a un «asili di nido» són municipals, l'ensenyança de 3 a 13 anys és obligatòria i estatal.

El personal encarregat d'aquest cicle no requereix cap tipus de títol universitari, la seva titulació seria equivalent a una Formació Professional. Ara bé, constantment són dirigits pels pedagogs de la Universitat i conjuntament fan els projectes i les programacions.

A l'«asilo di nido» on estàrem hi havia uns 40 alumnes per a 9 educadores i 5 col·laboradores (neteja, cuina...) que participen activament. A més a més, si hi ha qualche nin amb problemes (sordera, síndrome de Down...) hi ha un educador especialment per a ell.

-A les diapositives hem vist un edifici amb parets de vidre que sorpren. Com és la construcció?

-Tots els «asili di nido» que visitàrem són de construcció recent i d'identica arquitectura. D'estructura rectangular, amb les parets exteriors de vidre a fi d'aprofitar al màxim el sol i no perdre de vista l'exterior, perquè a

causa del clima no sempre és possible sortir al pati.

Les parets interiors són portes corredisses que fan possible convertir tot l'edifici en una sola nau o dividir-lo en petits espais segons les activitats a realitzar. Hi ha aules, dormitoris, banys, entrada-distribuidor on els pares deixen els nins, sala de projectes, espais propis del personal i cuina.

-Quina valoració global en feis?

-Ha estat una experiència molt positiva tant en l'aspecte educatiu com personal. La recomanem.

Sabem que la universitat d'aquí està interessada en realitzar aquests tipus d'experiències. Per anar bé trobam que s'hauria d'ajudar econòmicament als estudiants interessats. Nosaltres no hem rebut cap tipus de subvenció i l'estada d'un mes i mig a Itàlia és bastant costosa.

-Comparant les escoles d'aquí i el que heu vist allà, què destacaríeu?

-La gran diferència és que tenen molts de recursos econòmics, això vol dir molt de personal i gran quantitat de material i en el moment que el necessiten.

També hem de destacar la casi exagerada importància que donen a la neteja, cosa que contrasta fortament amb les escoles d'aquí.

Totes les activitats que es realitzen han estat prèviament programades donant poc marge a la improvisació, gràcies a uns bons equips de feina.

Amb aquests comentaris és palpable la diferència entre la nostra realitat educativa i la d'allà. Així i tot, vos desitjam que pogueu trobar aquí un lloc de feina on dugeu a terme, amb il·lusió, experiències positives i de qualitat. També ens agradaria que aquesta xerradeta fos un punt de reflexió per millorar l'educació infantil a Algida.

**Jerònia Oliver
Catalina Martorell**

ENTREVISTA

JAUME ALEMANY «MORELL»

L'amo en Jaume Alemany Pons. Nascut el 26 de juny de 1929. De 61 anys d'edat. Natural de Campanet. Fill de dos campaneters: Guillem «Morell» que ja era barber i Francisca «Foradina» mestressa de casa. L'amo en Jaume està casat amb madò Francisca Pons Palou. Tengueren dos fills: en Guillem i na Francisca.

L'amo en Jaume es l'únic barber de Campanet. Va anar a escola uns quants anys a l'Ajuntament, amb els mestres don Pedro Riber i el capellà Coves (no recorda fins a quina edat va anar a escola).

-Quan va començar a fer de barber?

-Vaig començar a fer ensabonades als 8 o 9 anys perquè hi havia molta de feina. Perquè no arribava a la cara del client m'havia de posar damunt un tubulet.

-Com es que vos vareu dedicar a aquesta feina?

-Perquè monpare ho era i m'agradava, vaig seguir l'ofici aquest.

-Quants barbers hi havia en aquell temps?

-Hi devia haver devers unes 6 o 7 barberies. Hi havia molta de gent que s'hi dedicava.

-Ve molta de gent a tallar-se els cabells o afeitar-se?

-Com a molta molta no en ve. En ve una cosa que no és molt ni poc, una cosa regular. Ha mancabat molt i molt. Abans venia gent de totes les edats, ara gairebé només en venen de majors. Sa majoria venen a tallar-se els cabells i no a afeitar-se.

Ha mancabat moltíssim!

-Vos dedicaveu professionalment a aquesta feina?

-Sí, no feia res més. Feia algunes feinetes, però gairebé només feia això.

-Quanta gent solia venir cada dia?

-Venia gent cada dia, però els dissabtes i els diumenges era quan hi havia més feina. El dia feiner que n'hi havia més era el dimecres. Els altres dies no en solia venir moltota.

Els vespres era quan hi havia més feina. De dia no n'hi havia molta. De dia tothom anava a fer feina i quan l'acabaven aprofitaven per venir a tallar-se els cabells o afeitar-se.

-Quines eines solieu emprar?

-Per afeitar es raor, per tallar els cabells estisores, i màquines per tallar cabells.

-Quan vos retireu que en fareu d'aquesta perruqueria?

-La retiraré o ja ho vorem.

-Trobau que ara podria tenir futur un barber jove a Campanet?

-Crec que pot tenir futur.

-Per acabar ens podrieu parlar de l'evolució dels

preus al llarg del temps?

-A l'any 51 tallar els cabells «a rape» valia 3'35 pessetes i afeitar valia 1'45 pessetes. A l'any 63 valia tallar el pel 10 pessetes i afeitar 4'50. I quatre anys després tallar els cabells ja en valia 22 i afeitar 9. Ara tallar-se els cabells val 500 i afeitar-se 250 pessetes.

Moltes gràcies i... anau alerta a fer cap tall.

Rafel Pons

POESIES

per Aina Martorell Rotger

DINS L'ALZINAR

Davall una auzina
surten picornells,
surten dins l'octubre
no són pels aucells.

Estepes i mates
pels esclata-sangs.
Són molt saborosos,
són menjar de tants

I davall els pins
neixen peus de rata,
oreies de llebre
i més d'una blava.

Canta el rossinyol
amb veu tremolosa:
resplendeix el bosc,
sempre armoniosa.

S'hi veuen perdus,
mètlers i tortets.
No toquis els nius!
També pinçanets.

Bufes de dimoni
també hi pots trobar.
Jesús, Sant Antoni,
quan hi poses mà!

Quan el temps remou,
alguna ventada
esqueixa les branques
més d'una vegada.

L'aroma del bosc
tan sana per noltros!,
mos convida a seure
per fer un bon repòs.

Tot el seu entorn
a mi m'encantava,
per passar-hi un jorn,
bellesa vivida.

Mira quina gràcia!
Déu ha concedit
salut i alegria
pel nostre delit.

L'ENAMORAMENT D'UN PAISATGE

Tu ets hermós, Campanet,
ets l'argument del meu cor,
per mi no hi ha res tan bo.
I el meu cor tot és batec!

Quan jo contemplant la natura
des de dalt del meu terrat,
respir en profunditat
el perfum i l'hermosura.

Jo som una enamorada
d'aquest hermós paisatge:
pins, mates i tot l'herbatge.
Es això lo que m'inspira!

El trob tan encantador
que me qued extasiada.
Hi tenc fixa la mirada
i no puc explicar-ho!

A L'HERMOSA MAR

Hermosa mar, ones, espuma,
treballant de nit i dia,
dins el teu cor s'escondia
l'aliment de nostra vida.

Ets temerosa, traïdora, sana,
blavosa com nostre cel,
escopint sobre les roques
les onades de tes rels.

Tan hermosura inigualable,
la immensitat que no acaba,
de la llunyania és costa
la barca de vela blanca.

Tens un tresor escondit
dins les entranyes del fons,
amagant-se pels racons
lo que Déu ha concedit.

Contemplant-te mos obliga
a la meditació profunda.
Sense parlar tu mos dius
que hi ha un Déu sense dubte.

ESTANC i PAPERERIA

Maria Gelabert

Llibres
i
Material
Escolar

ALTRE TEMPS

TEMPS DE BATRE

La labor del batre es començava en el mes de juny i s'acabava per Sant Jaume (finals de juliol), a partir d'aquesta data el gra ja feia més picor i a més ja feia més peresa. Es començava batent les faves, després es passava a la civada (perquè s'espolava) i llavors en darrer lloc tocava a l'ordi i al blat.

El dia abans de batre es feia la garbera (munt de garbes), això perquè la serena no els prengués i fossin més bones de batre. La garbera es feia devora l'era. El dia de la batuda es deslligaven les garbes i s'estenien damunt l'era (l'espiga per dedins i el capoll per defora). Abans de posar els carretons damunt l'era, la bístia voltava per damunt ella per aplanar-ho tot un poc. Batien amb una barra, una roda i es carretó. Si hi havia molt per batre feien rodar dues bísties. Quan els carretons havien donat tota la passada i el sembrat estava capolat s'aturaven les bísties, llavors remolcaven i giraven amb les forques de tres (tres forcons); allà on era més cruu feien passar una altra

vegada les bísties. Acabat això es començava a ventar, primer amb les forques de tres, per treure la palla, llavors, empenyent amb el tiràs, es feien els colls i després s'agranava tota l'era amb un raspall, això d'una banda a l'altra. Fet això i segons d'on venia el vent es feia la serra (de gra) i li donaven força de tres per a la palla i força de quatre per al pallusó, quan aquest estava tret es ventava amb la pala i es feia un munt; fet el munt i amb senalles es tirava el gra dedins l'erer, posant damunt dues forques, i es tornava a ventar quan el gra esteia net, s'acabava la batuda, seguidament s'ensacava el gra.

Crec que amb aquest «TEMPS DE BATRE» hem reviscut moments i imatges que recorden la nostra Mallorca, la Mallorca d'antany, la Mallorca plena de tradició, de cultura. Podríem acabar transcrivint algunes cançons que ajudaven a passar les llargues dietes damunt l'era i, agraïnt la col·laboració a madò Francisca «Navarra»:

Val més estar a Formentor
a s'ombra d'una figuera
que haver de cantar dins s'era
d'estiu amb tanta calor.

Per batre en el món no hi ha
com ses egos ferrades
que pequen unes potades
que s'era fan tremolar.

Si no fos pes carretó
que va darrera darrera darrera
no hauria cap somera
ni bístia jove ni vella
que batés un cavaó.

Cavallet quan eres jove
que anaves de pentinat
i ara ne'ts arribat
que de magre no pots córrer.

Cavallet que estàs de magre
dins s'estable no hi dus fems
n'hem arribat a un temps
que el qui no menja no caga.
Contat a Bartomeu Martorell per
Madò Francisca Pons Alcina «Navarra»

ENTREVISTA AMB PERE ANTONI REYNÉS

LES RAONS D'UNA DIMISSIÓ

La segona setmana de juny, mentre s'estaven produint els rumors més diversos sobre les negociacions per a la informació del nou Ajuntament, va escampar-se la notícia que l'amo en Pere Antoni «Corritx» havia dimitit com a president de l'Associació de la Tercera Edat. La nostra revista ha volgut traslladar als seus lectors les raons d'aquesta dimissió exposades pel que n'ha estat el protagonista.

-Es veritat que heu dimitit?

-Sí, la vaig presentar dia 5 de juny.

-Quins varen esser els motius?

-Per discrepàncies amb alguns dels membres de la Junta Directiva que darrerament havien pres una sèrie de decisions sense tenir-me en compte. Jo com a president tenia la responsabilitat de l'Associació i no vaig consentir que em fessin un zero a l'esquerra.

-Vos ha sabut greu haver de prendre la decisió?

-Sí, perquè han estat sis anys de fer-hi feina. L'hem aixecada d'un no-res i ara la veig esponerosa, en ple creixement. Hi he posat moltes d'il·lusions i hores de feina i com és de suposar l'estim molt.

-D'aquests sis anys de president quines coses recordeu amb més satisfacció?

-Haver recuperat la celebració de la festa de Sant Antoni i darrerament l'organització del concurs escolar sobre els costums tradicionals.

-I també hi ha hagut qualche mal glop?

-Darrerament m'ha faltat col·laboració per part d'alguns membres de la Directiva.

-D'ençà que heu dimitit, heu rebut mostres de solidaritat i d'adhesió?

-Sí, n'he rebudes un bon grapat. I manifestacions d'agraïment per la meua feina feta.

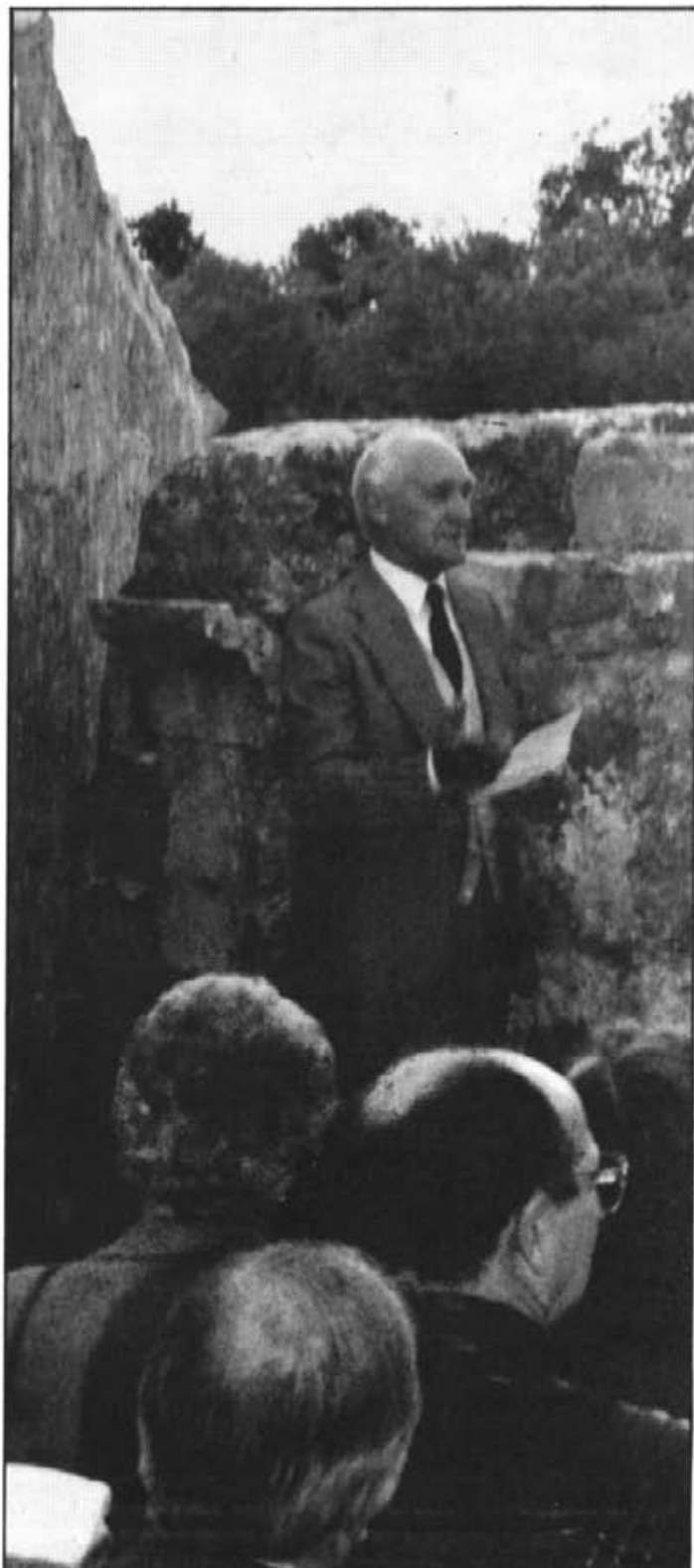
-Pel mes d'agost s'ha d'elegir una nova Junta, feis comptes presentar-vos-hi?

-No, perquè estic cansat i, a més, tenc altres ocupacions, com són ocupar-me de l'Oratori de Sant Miquel, ajudar a la Parròquia i escriure una mica. La meua gran il·lusió és continuar treballant pel poble.

-Què els diríeu als components de la nova Junta?

-Que treballin sense descans, per tal que aquest arbre tan ple de vida, l'Associació, rebi totes les atencions necessàries a fi que mai no se mustii.

Sis anys de feina desinteressada, posant-hi el coll per aconseguir que els campaneters de la tercera edat disfrutassin intensament de la vida, mereixen el nostre reconeixement. Creim que amb el vostre treball com a President heu contribuït a fer de Campanet un poble més feliç i socialment més ric.

CRÒNICA DE LA TERCERA EDAT

El passat 15 de maig, l'«Associació de la 3ª Edat Sant Antoni» va celebrar el 6è aniversari de la seva fundació.

Una diada plena de germanor i amistat, i també de record de tots aquells socis que amb nosaltres han fet camí i han donat l'espalla per aixecar el que avui és la nostra Associació.

Fa sis anys que un grup de campaneters mos llançarem a aquesta empresa, plens d'esperança i il·lusió, amb l'únic objectiu d'aglutinar a les persones majors i donar-los una altra perspectiva de vida, i aprofitar d'ella lo més bo, lo més positiu.

Som un col·lectiu de 300 socis, amb un pes específic dins el nostre poble, que s'ha de distingir fent feina, per la unió dels que habitam la nostra vila.

Un aniversari també és per recordar lo que hem de fer i lo que mos queda per fer. I què és el que hem de fer? Que entre tots els socis formen una pinya, un aplec de voluntats, que mos durà a fer créixer i a enfortir encara més la nostra Associació, tirant per terra la idea que en el nostre poble res no té continuïtat, res té durada.

Diferències en tendrem, som humans, però les vencem si som capaços qualque vegada de mossegar-nos els morros, o fer-nos un nuu a la cova. Pensem que ningú té la veritat absoluta, ni tampoc l'exclusiva de la raó.

Tenim una festa de Sant Antoni, el nostre Patró, que de cada any pren més força i més entusiasme entre els campaneters. Hem creat un premi literari per als escolars, a fi de no perdre les nostres velles tradicions, heretatge dels nostres avatpassats.

A les vuit i mitja del matí, a l'església parroquial, es va dir una missa en acció de gràcies i també en sufragi dels socis morts el darrer any, en concret d'en Toni «Blanc».

A la plaça es va servir un refresc. Seguidament pren-

guérem camí de Porto Cristo, on un nombrós grup de socis visitaren les Coves de Drac, altres visitaren l'Aquari a meitat de preu.

Ens aturàrem a veure les Ceràmiques de Manacor, i cap a les tres arribàrem al restaurant «El Cruce», lloc del dinar.

Ens honraren amb la seva presència i dinaren amb nosaltres, el Sr. Batle; el representant de la Federació Balear, Sr. Mates; el delegat de «La Caixa», els presidents de les Associacions de la Tercera Edat de Sa Pobla i d'Inca; l'Assistència Social Maria Florit.

El dinar va transcórrer dins un ambient d'amistat i germanor. Aina Martorell i Margalida Company recitaren unes inspirades poesies.

Feren ús de la paraula, un servidor, el representant de la Federació Balear, i va tancar l'acte el Sr. Batle, en Francesc Aguiló.

Després, amb la copa en la mà, vaig dir dues gloses:

Alcem sa copa, amics,
amb un brindis d'amistat,
deixem ses penes a un costat,
que són els nostres enemics.

Perquè s'alegria és una eina
que dóna gust es manejar,
si anam contents podrem llevar
al nostre metge molta de feina.

Es de justícia destacar la feina que va fer el vocal Jaume Capellà en la preparació de l'excursió a Benidorm, en la qual es beneficiaren de l'Insero 38 membres de l'Associació.

Pere Antoni Reinés

CURS ESCOLAR 90-91

ALUMNES DE VUITÈ

CLAUSTRE DE PROFESSORS

RADIO PICORNELL, AL MICRÒFON

SEGUIMENT INFORMATIU ELECCIONS MUNICIPALS I AUTONÒMIQUES 1991

Dia a dia i durant els mesos d'abril i maig, Ràdio Picornell ha informat puntualment als campaneters sobre les notícies electorals.

Cal destacar que l'audiència s'ha disparat en les darreres setmanes.

El seguiment de les eleccions va començar dia 20 d'abril amb l'emissió de l'entrevista feta al candidat del PSM, dia 27 va tocar el torn al candidat del PSOE Joan Amengual i el darrer fou el del PP-UMN Jaume Pol.

Dia 11 l'emissora va emetre íntegrament el debat que va organitzar aquesta revista entre els tres candidats a batle.

El dissabte 11 i 18 de maig els tres partits, PSM, PSOE i PP-UM, varen dirigir-se als electors mitjançant els espais de propaganda electoral gratuïta que els va oferir Ràdio Picornell.

Els micròfons de la ràdio local varen esser presents a tots els mitings que es varen fer a Campanet.

Divendres 24 hi va haver un programa especial de fi de campanya electoral, hi varen participar els tres candidats a batle, que varen fer un balanç de la campanya, també es va oferir un reportatge sobre les passades eleccions a Campanet.

I diumenge dia 26 es va fer un seguiment informatiu des de les 10 del matí i fins que es varen conèixer els resultats.

Un cop passat el dia 26, la ràdio va seguir informant sobre els possibles pactes, els candidats varen venir als nostres estudis i dissabte dia 15 es va fer un seguiment de la votació de batle.

ELECCIÓ RESPONSABLES DE RÀDIO PICORNELL

Dissabte dia 1 de juny, tots els components de ràdio picornell, reunits en assemblea general varen elegir per votació als diferents responsables de l'emissora.

Els resultats són:

Coordinador - Guillem Mora Pons

Responsable Tècnic - Damià Camunyes Reines

Tresorer - Pere Morell Bennàssar

Secretària - Mª José Camunyes Reines

EL BEC INFORMA

CORREU VERD, SON TRES ANYS

Ara fa tres anys va sortir al carrer el n° 1 del butlletí informatiu del BEC, el Correu Verd, una publicació bimensual que s'ha convertit en la portaveu del grup ecologista del nostre poble i per a molts ha estat l'oposició a l'ajuntament durant aquests quatre anys.

Ara el correu verd canvia d'imatge de format i, en part, de contingut. La podeu conseguir a l'estanc i a es tiquet, no l'ho pensis dues vegades.

-El dissabte 20 de juliol passarem per les cases a recollir botelles de vidre i roba vella per a reciclar a la fundació deixalles.

RECICLAU LES PILES

A es tiquet, can Biel Caminer i a Can Quart, a més de les escoles de Bugar i Campanet, hi ha uns contenidors verds per a depositar-hi les piles usades i que abans es tiraven al fons.

Per què? Mai a la història, l'home havia posat tan en perill la naturalesa com avui en dia. L'avanç tecnològic i

l'augment de la comoditat té com a contra partida la contaminació del medi ambient i la impossibilitat de l'ecosistema d'assimilar la gran quantitat de residus que augmenten dia a dia.

Les piles que duen plom, mercuri o cadmi són les més perilloses i contaminants. Una sola pila d'aquestes contamina 80 tones d'aigua.

Per no contaminar tant:

-Adquirir i utilitzar només les piles que són necessàries.

-Conectar sempre que sigui possible els aparells a la xarxa elèctrica.

-Utilitzar sempre les piles adequades a la funció que han de realitzar.

-No comproveu piles a les tendes on després no les recullen.

-Torna les piles als contenidors verds.

ONA VERDA

Escolta cada divendres el programa ecologista del BEC «Ona Verda», s'emet per Ràdio Picornell, al programa «Aigua Fresca», els divendres de 7 a 9 de la tarda.

Agenda de la Vila

NAIXEMENTS

- Bàrbara-Maria Alomar Bennàssar, filla de Pere-Antoni i de Francisca (9-març-1990)
- Margalida-Francisca Alorda Ribas, filla de Sebastià «Porret» i de Francisca «Budella» (20-març-1991)
- Martí Gelabert Bennàssar, fill de Jaume -de sa Pobla- i de Maria Magdalena «Cusseta» (27-març-1991)
- Gabriel Pons Mòger, fill de Miquel «Muleta» i de Miquela «de Can Cuera» (30-març-1991)
- Pere-Joan March Vilanova, fill de Pere «March» i de Catalina «Vilanova» (30-març-1991)
- Bartomeu Mateu Estrany, fill de Miquel -de Caimari- i d'Esperança «de Fangar» (14-abril-1991)
- Guillem Estrany Vives, fill de Jaume «de Fangar» i d'Àngela «Vives» (1-maig-1991)
- Miquel Sastre Mestre, fill de Miquel -de Selva- i de Magdalena «Ponteta» (10-maig-1991)
- Margalida Petidiez Bestard, filla de Manuel -d'Inca- i de Margalida «Rodera» (14-maig-1991)

MATRIMONIS

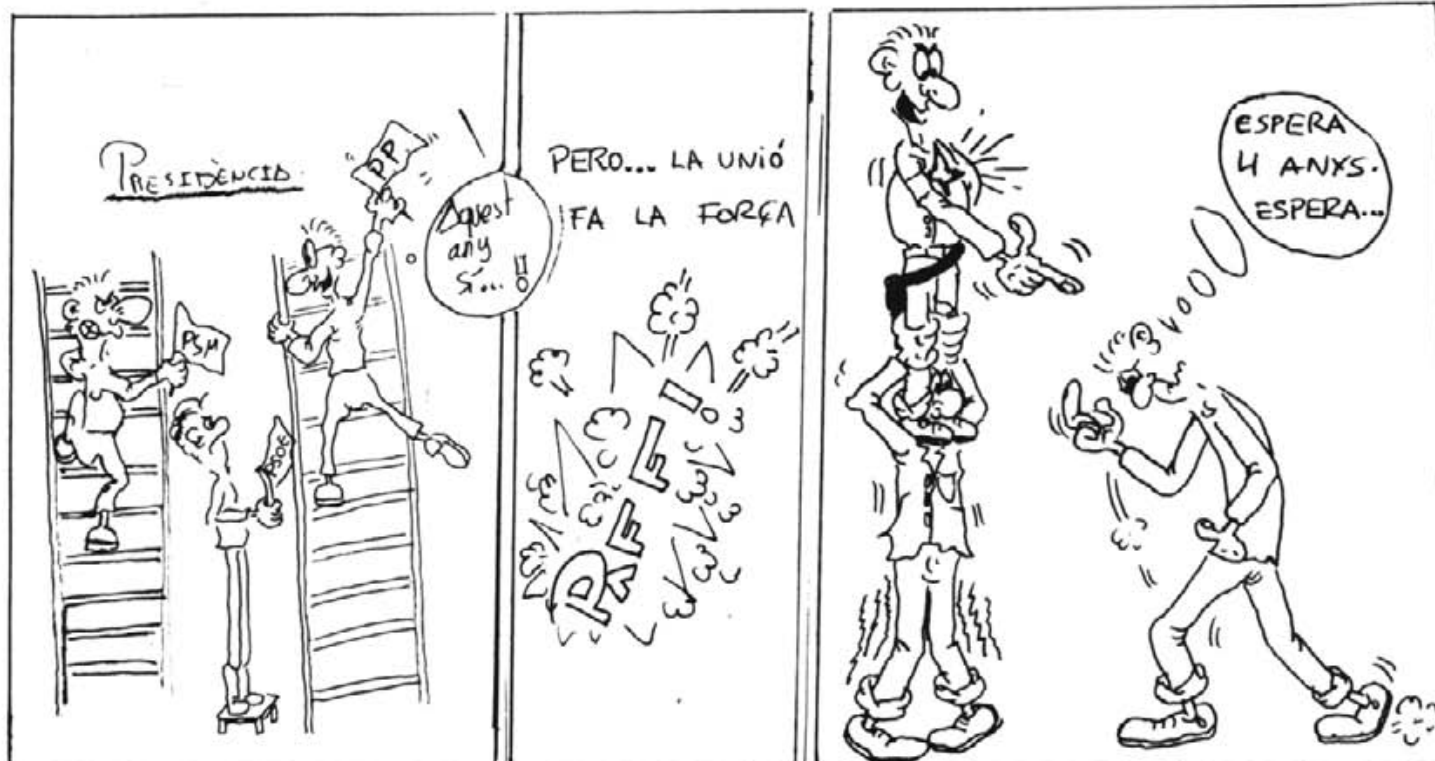
- Miquel Pons Reinés «Morro» amb Gloria Martos Jeró-

nimo (3-febrer-1991)

- Julia Quiles Gómez amb Rafael Diéguez Hidalgo (2-març-1991)
- Mateu-Josep Llobera Torrandel -de Pollença- amb Magdalena Bennàssar Pons «Batera» (20-abril-1991)
- Catalina-Maria Bonnín Concepció amb Sebastià Bennàssar Ferrer (25-maig-1991)

DEFUNCIONS

- Joana Ventiloni Rosselló «Verdura», de 96 anys (3-febrer-1991)
- Joana Palou Reus «Barrala», de 88 anys (7-febrer-1991)
- Joan Torrens Ramis «de Míner», de 78 anys (15-febrer-1991)
- Catalina Horrach Palou «de sa Cova», de 81 anys (15-març-1991)
- Francisca Reinés Pons «Coloma», de 83 anys (21-abril-1991)
- Joan Pons Reinés «Xiscos», de 86 anys (23-abril-1991)
- Llorenç March Bennàssar «March», de 80 anys (16-maig-1991)
- Antoni Bennàssar Mateu «Matgí», de 86 anys (3-juny-1991)

ESPORTS

TORNEIG DE BILLAR

Durant el mes de maig i la primera quinzena de juny, s'ha celebrat, al bar de la tercera edat, un torneig de billar.

Hi ha hagut quinze participants dividits en dues categories. Tots han obtingut un trofeu. S'ha comptat amb la col·laboració de l'Ajuntament i de diverses cases comercials.

La classificació final ha estat la següent:

Categoria A:

- 1er. Jaume Pomar
- 2on. Jaume Morell
- 3er. Jaume «Biana»
- 4rt. Pau Comes
- 5è. Joan Palou
- 6è. Pep Cabanelles
- 7è. Tomeu Mas «de Caselles»
- 8è. Pere Aguiló «Pericó»

Categoria B:

- 1er. Miquel Comes
- 2on. Perico «Niu»
- 3er. Santiago Candel
- 4rt. Miquel Cerdà «de Sa Capitana»
- 5è. Guillem Rosselló «Roca»
- 6è. Antoni Campins «de n'Abdon»
- 7è. Jaume Socies «des forn».

DOS CAMPANETERS GUANYEN UN TORNEIG DE FUTBOLIN A UN BAR DE SA POBLA

En Pep Horrach (de ca s'escolana) i en Tòfol Cabanelles (des Bar Sol) varen ser la parella guanyadora del 1er.

Torneig de Futbolins del Bar «sa Portassa» de sa Pobla. Eren els dos únics campaneters que varen jugar i després d'eliminar a vint-i-dues parelles de Sa Pobla i també de Muro varen demostrar que els campaneters sabem quedar molt bé. El premi d'una copa i 100.000 ptes. va esser entregat dia 7 de juny a un sopar a «can Pau». Enhorabona!

ELS CAMPIONATS D'ESTIU DE FUTBOLET

Durant la temporada esportiva oficial hi ha quatre equips campaneters de diferents categories que participen a les competicions. A l'estiu l'activitat no queda es-troncada i s'organitzen diversos campionats de futbollet que mobilitzen una gran qualitat de gent.

Enguany n'hi ha quatre de prevists: un per a jugadors de menys de 10 anys, un altre per als que en tenen entre 10 i 13, un altre per a esportistes jubilats i un altre per a tots aquells que encara continuen en actiu.

En aquests moments s'estan fent els dos primers campionats. Hi ha animació, nervis i qualche gol d'antologia.

Els jugadors que tenen entre 10 i 13 anys s'han agrupat en cinc equips: Poliesportiu, Cas Reto, Es Punt, Sa Puja-da i Es Club. Fins ara, quan tot just ha acabat la primera volta, sembla que és Es Club l'equip amb més possibilitats d'esser el guanyador.

PRIMER COTXE DE L'AMO EN JOAN TORTELLA «DE CAS BORD»

(Fotografia prestada per Magdalena Reynés «de Son Monjo»

DRETS. D'esquerra a dreta: Joan «Bord», Madò Antònia «de Son Monjo», Miquel «de Gaïeta», Antoni «de Son Garreta», No el reconeixem, Pep «Retó», Antoni «de Son Monjo».

ASSEGUDES. D'esquerra a dreta: Joana «des Beato», Catalina «Xarreta», Magdalena «de Son Monjo».